

Борисенко Н. А., здобувач вищої освіти
(науковий керівник: **Угрімова І. В.**, кандидат економічних наук)
Національний технічний університет "Харківський політехнічний інститут"
м. Харків, Україна

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙ

Для ефективного функціонування підприємств та економіки України загалом важливим є підвищення інвестиційної активності інвесторів у нашій країні, оскільки саме збільшення інвестиційних ресурсів допомагає підприємству та економіці все більше розвиватися й процвітати. Саме інвестиції формують одну зі складових, які визначають конкретні позиції країни на світовому ринку. Інвестиційна ситуація в Україні є нестабільною та характеризується відсутністю достатнього обсягу інвестицій, що спричинено несприятливим інвестиційним кліматом в країні, тому актуальною проблемою залишається дослідження стану та проблеми забезпечення інвестиційної діяльності організацій в Україні.

Дослідженням проблем інвестиційної діяльності підприємств в Україні займалось багато науковців, зокрема А.Г. Грязнова, Д.М. Черваньов, С. Панчишин, А. Гальчинський, інші.

Проте, незважаючи на значний внесок вищезазначених науковців, інвестиційна діяльність підприємств в Україні потребує подальшого дослідження. Важливим є не тільки теоретичне дослідження аспектів інвестиційної діяльності, а не менш важливим є розробка практичних інструментів, які в умовах їх практичного використання сприяли підвищенню інвестиційної привабливості діяльності підприємств та економіки загалом.

Метою дослідження є аналіз сучасних проблем забезпечення інвестиційної діяльності підприємств в Україні, розкриття основних проблем та обґрунтування напрямів активізації інвестиційної діяльності підприємств країни.

Інвестиційна діяльність посідає значне місце в розвитку та ефективному функціонуванні підприємств, адже саме інвестиції забезпечують розширення підприємницької діяльності та освоєння нових галузей бізнесу й технологій. Без належного інвестування досить важко розраховувати на ефективне функціонування виробництва.[1]

У жовтні 2019 року Кабінетом Міністрів України було представлено програму до 2024 року. В якій серед іншого була поставлена мета залучення ПІІ на рівні 50 млрд USD, в результаті чого буде досягнуто зростання економіки країни на 40%, а також скорочено державний борг до 40% ВВП з нинішніх 60%.

Для того, щоб продемонструвати інвесторам переваги України як потенційного об'єкта фінансування, потрібно створити додаткові організації та програми, ключовим завданням яких буде підвищення інвестиційної привабливості держави на світовому ринку. При успішній реалізації такого завдання, країна може розраховувати на значні інвестиції.

Говорячи про статистику залучення інвестицій, треба враховувати, що частина з них – це гроші українських бізнесменів, які виводять в закордонні банки, а потім переводять як інвестиції в економіку України, тобто відбувається так звана реінвестиція.

Щодо іноземних інвесторів, то вони звертають увагу на кадровий потенціал, і виїзд наших інженерів, конструкторів та інших фахівців технічних спеціальностей за кордон цьому не сприяє, це формує від'ємний показник для інвестиційного клімату. В бюджеті на 2020 рік закладено 12 млрд. гривень, які держава може вилучити від приватизації. Якщо ми вирівняємо відповідність між інвестиціями і рівнем заробітної плати, то повернемо фахівців.[2]

Звісно, в інвесторів залишаються питання щодо співвідношення якості та можливостей використання об'єктів, в які вони інвестують свої кошти.

Якщо говорити про український бізнес, треба врахувати, що частина підприємств розширює ринки, виходячи на рівень Східної Європи. Тому з одного боку відмічається експансія на нові ринки, розширення свого бізнесу та продажів. З іншого, бізнес підвищує свої активи, і буде повертатися в Україну грішми, товарами, моделями поведінки, пропозиціями для ринку.

Головне, щоб нашою метою було не лише отримати статистику у вигляді цифр, а розвиток економіки. Тому треба подбати про правове поле та гарантії захисту інвестицій.

Чому в Україну не хочуть вкладати гроші? Причини, чому приплив інвестицій в Україну падає, насправді, лежать на поверхні. Інвесторів відлякує високий рівень корупції, недовіра до судової системи, нестабільність національної валюти, монополізація ринків і, звичайно ж, військовий конфлікт України з Росією. При цьому, скільки б українські політики не розповідали про успішні реформи, всі бачать, що ці реформи гальмуються.

У Національному банку України назвали свої умови, за яких до країни прийдуть іноземні інвестиції: «Інвестори приходитимуть до країни лише тоді, коли в нас буде стабільне макроекономічне середовище, щоб його досягти, перш за все мова йдеться про стабілізацію інфляції. Саме цей ключовий фактор, який може забезпечити стабільний приплив інвесторів».[3]

Отже, на сьогоднішній день, основним джерелом фінансування інвестиційної діяльності підприємств залишаються власні кошти. Попри всі переваги використання цього джерела, його обсяги є досить обмеженими для повноцінного оновлення дуже застарілої за останні роки матеріально-технічної бази. Тому одним із найважливіших завдань підприємства є вибір оптимальних способів фінансування його поточної діяльності та збільшення обсягів зовнішніх джерел для фінансування інвестиційної діяльності.

На мою думку інвестиції – це нові робочі місця, а робота – це можливість для українців заробляти та жити краще. Тому потрібно допомогти людям знайти легальну роботу з «білою» зарплатою, а якщо людина хоче працювати на себе та мати власний бізнес – створити умови для його успішного ведення.

Що Україна може запропонувати іноземним інвесторам, щоб забезпечити сервіс відповідно до найвищих міжнародних стандартів та практик? Це:

1 Фіналізувати судову та податкову реформи. Корупція у судовій системі та відсутність верховенства права є найбільшими ворогами іноземних інвестицій в Україну. А термінова податкова реформа потрібна, щоб вивести економіку з тіньового сектору, декриміналізувати бізнес, ліквідувати базу для корупції в економіці та наростити податкову базу і надходження до бюджету.

2 Налагодити ефективну комунікацію з українським та іноземним бізнесом. Світовий досвід доводить, що іноземні інвестиції до будь-якої нової країни приводить в першу чергу бізнес. Держава має сприйматися бізнесом як партнер, а не як ворог.

3 Зробити процес залучення іноземного інвестора максимально відкритим та прозорим (ураховуючи особливості держави).

4 Запровадити cashback за результат від залучених іноземних інвестицій. Об'єднати компактну компетентну команду державних службовців з винагородою за результат.

5 Змінити імідж України за кордоном. Результатом усіх цих дій має стати зміна іміджу країни.

Щоб це змінити, потрібно розробити спеціальну програму з комунікації позитивних змін в Україні за кордоном через діаспору, український бізнес, відомих світових діячів з українським корінням тощо.

Література

1. Суханова А.В., Котик Б.Ю. Сучасний стан та перспективи розвитку інвестиційної діяльності підприємств в Україні. Економіка і суспільство. 2018. № 19. - С. 642.
2. Державний сайт України – Рахункова палата. <http://rp.gov.ua/>
3. Національний банк України. <https://bank.gov.ua/>

Лисенко І. С., здобувач вищої освіти
(науковий керівник: **Угрімова І. В.**, кандидат економічних наук)
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»
м.Харків, Україна

ПРОБЛЕМИ ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙ В УКРАЇНІ

В умовах сучасних ринкових відносин кожен підприємець дбайливо ставиться до наявних у нього ресурсів. Головним завданням будь-якого підприємця є заробіток, що в сучасних умовах ринкової конкуренції є серйозним випробуванням. Однак жага додаткового заробітку змушує постійно діяти і шукати нові шляхи отримання переваг над конкурентами на ринку, або примноження наявних коштів. Одним з таких шляхів є інновації.

Інновації дозволяють отримати необхідну перевагу над конкурентами або просто примножити наявний капітал. Однак така діяльність завжди